

Konsumtion

sowohl im **deutschen** als auch im **georgischen Recht** versteht man unter Konsumtion eine Form der Gesetzeskonkurrenz. Sie kommt im Fall der Tateinheit – also bei Vorliegen einer Handlung, die mehrere Straftatbestände erfüllt – zur Anwendung, wenn ein Tatbestand den anderen vollständig verdrängt bzw. „konsumiert“, weil der verdrängte Straftatbestand eine typische Begleitatt des „konsumierenden“, schwereren Tatbestands darstellt. Als „typische Begleitatt“ gilt ein Delikt, das zwar nicht notwendiger-, jedoch üblicherweise mitbegangen wird, wenn der schwerere („konsumierende“) Straftatbestand erfüllt wird. Dogmatisch wird dieser konkurrenzrechtliche Grundsatz damit legitimiert, dass der Unrechts- und Schuldgehalt des weniger schweren Delikts (typische Begleitatt) in dem des schwereren Delikts vollständig aufgeht. Wann dies der Fall ist, ist allerdings – ebenso wenig wie der Begriff selbst – in keiner der **beiden Rechtsordnungen** gesetzlich geregelt bzw. legaldefiniert und bedarf demnach einer Entscheidung im Einzelfall. Zwischen dem **deutschen** und dem **georgischen Recht** bestehen hinsichtlich der Konsumtion als konkurrenzrechtlichem Grundsatz somit keine Unterschiede. (Mpi/Gtu)

შთანთქმა (კონსუმცია)

როგორც **გერმანულ**, ისე **ქართულ სამართალში** შთანთქმის ქვეშ მოიაზრება ნორმათა კონკურენციის ერთ-ერთი ფორმა. იგი დანაშაულთა იდეალური ერთობლიობის შემთხვევაში – როცა ერთი ქმედების ჩადენით ერთდროულად რამდენიმე დანაშაულის შემადგენლობა ხორციელდება – გამოიყენება, როდესაც დანაშაულის ერთი შემადგენლობა სხვა შემადგენლობას სრულფასოვნად განდევნის „შთანთქმავს“, რადგან განდევნილი (შთანთქმული) დანაშაულის შემადგენლობა წარმოადგენს „შთანთქმელი“ მძიმე ფორმის დანაშაულის შემადგენლობის ტიპიურ თანმდევ ქმედებას. როგორც „ტიპიურ თანმდევ ქმედებად“ გვევლინება დელიქტი, რომელიც არა სავალდებულოდ, თუმცა ჩვეულებისამებრ პარალელურად ხორციელდება მძიმე ფორმის („შთანთქმელი“) დანაშაულის შემადგენლობის განხორციელების დროს. აღნიშნული კონკურენცია-სამართლებრივი პრინციპი დოგმატურად იმით არის ლეგიტიმირებული, რომ ნაკლებად მძიმე დელიქტის (ტიპიური თანმდევი ქმედება) უმართლობისა და ბრალის შინაარსი დელიქტის უფრო მძიმე ფორმის მიერაა სრულფასოვნად ამოწურული. თუ როდის აქვს ასეთ შემთხვევას ადგილი – ისევე როგორც თავად ცნება – **არცერთი ქვეყნის კანონმდებლობით** არ არის განსაზღვრული, არ მოიძიება საკანონმდებლო დეფინიცია და ამიტომ იგი საჭიროებს კონკრეტულ შემთხვევებში ინდივიდუალურად გადაწყვეტას. ამით **გერმანულსა და ქართულ სამართალს** შორის შთანთქმის, როგორც კონკურენცია-სამართლებრივი პრინციპის თვალსაზრისით არ არსებობს რაიმე განსხვავება. (Mpi/Gtu)